www.svoboda-news.com

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, by
The Ukrainian Nat'l Ass'n
of America
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Subscription:

per year.....	$2.00	Canada & Europe:	
half year.....	1.00	per year.....	$3.00
single copy..	.03	half year.....	1.50

СВОБОДА

УРЯДОВИЙ ОРГАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA

ВИХОДИТЬ ТРИ РАЗИ НА ТИЖДЕНЬ
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
в Америці
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Передплата:

на рік.....	$2.00	Канада і Европа:	
на пів року	1.00	на рік.....	$3.00
поод. число	.03	на пів року	1.50

РІК XXIII. Джерзи Сіти, Н. Дж., субота 16-го січня 1915. Ч. 6. VOL. XXIII. Jersey City, N. J., Saturday, January 16, 1915. N. 6.

ПЕРЕМИСЬКА КРІПОСТЬ ДЕРЖИТЬ СЯ ЯК СКАЛА.

Величезні страти російської армії.

Німці посувають ся щораз близше французької столиці.

Велике землетрясенє в Італії. 60.000 жертв.

В Австро-Угорщині:

НОВИЙ МІНІСТЕР ЗАГРАНИЧНИХ СПРАВ В АВСТРО-УГОРЩИНІ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 14. січня. — Віденська урядова ґазета „Вінер Цайтунґ" оголосила лист цісаря Франца Йосифа до ґрафа Леопольда Берхтольда, в якім цісар приймає його уступленє зі становища міністра заграничних справ Австро-Угорщини.

Дальше цісар висловлює йому найщирійшу подяку і повне признанє за прислуги, які віддав ґраф Берхтольд монархії підчас мира і підчас теперішної війни.

Вкінци цісар висловлює жаль, що ґраф Берхтольд покидає свій уряд та повідомляє його, що в доказ признаня для нього дає йому брилянти великого хреста до ордера св. Стефана.

На місце уступившого ґрафа Берхтольда іменував цісар міністром заграничних справ барона Стефана Буріна.

Граф Леопольд Берхтольд був міністром заграничних справ якраз повних 3 роки. Обняв він місце з початком 1912-ого року по смерти свого попередника на тім становищи ґрафа Еренталя.

Ґраф Еренталь лишив йому був у спадщині непорозуміни Австро-Угорщини зі Сербією. Він то в 1908-ім році довів до того, що австрійський цісар оголосив анексію Боснії й Герцеґовини (значить — вхучене тих країв які складових частий до монархії). Поки Австро-Угорщина держала ті краї, в яких переважно сербське населенє, лише яко „скуповані" (занятi), то Сербія не ще мала нашо, що колись вона їх дістане, але як їх вхучено яко складові части Австро-Угорщини, то ся нація пропала і в Сербії повстало велике негодованє проти Австро-Угорщини.

Теперішний російський міністер заграничних справ Ізвольський потіпав Сербію, що вона вержить ті краї по недалекій війні Росії з Австрією. Се додало духа Сербії і вона зараз стала готовити ся до війни з Австрією та провокувати. Отначе Росія була ще тоді не приготована до війни і лишила Сербію без помочи. Через те Сербія мусіла тоді уступити перед Австрією.

З того часу відносини між тими державами стали вже неприязні і всі три держави готовили ся безвинно до війни.

Другий раз могло прийти до війни між Австрією і Росією підчас останної балканської війни в 1912-ім і 1913-ім році. Хотіло о вплив на Балкани. Австрія боронила своїх, а Росія своїх і для оборони тих інтересів обі держави були проти самоамобілізувати армії і кождої хвилі грозила несподівана вибухувійни. Сербія, сповнюючи накази Росії, старала ся спровокувати Австрію і вже кілька разів в тім часі мало не вдали першої стрілки на австрійсько-сербській або австрійсько-російській границі.

Але заходам власне тепер уступившого австро-угорського міністра заграничних справ ґрафа Берхтольда удало ся відвернути війну Австрії з Росією.

Старий цісар Австрії і деякі політики приписували йому се дяку заслугу, але воєнна партія, на чолі котрої стояв згинувший дня 28. червня м. р. з руки Сербів престолонаслідник Франц Фердинанд, вважала його миролюбивість за непаслину політику.

Ся воєнна партія взяла верх в Австрії аж по смерти свого провідника і ґраф Берхтольд мусів йти за нею на руку аж до нинішного руського нового року.

Чому він тепер уступив, не знати. Але можна догадувати ся, що миролюбивий міністер вихав був тепер вже з миром і поїхав з ним. Можливо, що він радив уже тепер мир, а воєнна партія його зловживала.

Ґраф Берхтольд не відзначав ся особливими дипльоматичними спосібностями і не зорієнтував свому попередникови. Вважали його лише знавцем російських справ, бо був довший час австро-угорським амбасадором в Петрограді. Був він походженя мадярського, але, живучи більше в німецькім окруженю, доволі змінив ся. Німці вважали його Німцем, Мадяри Мадяром. В його особі відбивала ся дійсно австро-угорська дво-державність, яка є в руках Німців і Мадярів.

Новий наслідник ґрафа Берхтольда барон Стефан Буріян признаєть ся лише до мадярської народности і Мадяри безперечно будуть вдоволені, що міністром заграничних справ Австро-Угорщини є цілий Мадяр. Перед недавним часом був він міністром спільного скарбу Австро-Угорщини, а уступив се місце для Полянка д-ра Льва Білінського, котрий сповняє сей уряд і доси.

Ріжниця між ґрафом Берхтольдом а бароном Буріяном є ще та, що як першого вважають знавцем Росії, то другого вважають знавцем балканських справ.

Коли миролюбивість ґрафа Берхтольда могла бути причиною його уступленя, то правдою, що якраз його наслідником став барон Буріян, могло бути, що він є знавцем балканських справ, а тамого знавця треба Австрії власне тепер, бо балканські держави — Румунія, Болгарія і Греція можуть небавком виступити до війни.

Окрім барона Буріяна не знали в Австро-Угорщині лишного знавця балканських справ, а недалека будучність покаже, чи він заслугує на се признанє.

В Галичині:

ПЕРЕМИШЛЬ ДЕРЖИТЬ СЯ ЯК СКАЛА.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 14. січня. — Воєнні кореспонденти тутешних ґазет, котрі знаходять ся на австро-угорськім воєнім фронті, доносять, що **Москалі, котрі облягають Перемишль, поносять дуже тяжкі страти.**

Залога перемиської твердині уладжує раз-враз успішні випади, якими розбиває облягаючої російські війска.

Николи і Москалі підходять близше до перемиських фортів, але кожда їх виправа кінчить ся для них нещасливо, бо все поносять великі страти.

При першій облозі Перемишля мали десятки тисяч страт, а підчас другої облоги їх страти вже виносять кільканайцять тисяч.

Перемишль все ще є в московській облозі, але вже не облягає його така велика маса російської армії як передтим. **Ради облягаючих Москалів значно прорідили ся** — трохи через страти, а трохи через те, що мусіли відтягнути на инші боєві лінії.

Австро-угорські оборонці кріпости є незломні у своїм завзятю і відвазі. Вони мають сильну надію, що їм удасть ся боронитись перед неприятелем поти, поки він не уступить, або так Москалів ослабити, що вони не будуть вже мати сили продовжати облоги.

До сього треба зазначити, що Москалі по недачний перший пробі тепер вже майже не облягають Перемишля, бо на дім сього, що так дістали, не можна назвати облогою. Їх „облогова" армія віддалена довкруги Перемишля на 17 американських миль (около 4 милі австрійські) від фортів так, що їх ніяко перемиські кріпосні гармати не можуть досягнути.

При першій облозі гнали російські ґенерали своє військо на форти цілими масами, але ті маси гинули від огню знаменитої перемиської кріпосної артилерії, а гармати Москалів на перемиські кріпости були за слабі.

Коли з віх часу до часу битви під Перемишлем, то — як се зазначено в телеґрамі — се йдуть ся лише доволі рідко, як Москалі осмілять ся напрактись на котрийсь із фортів або, як Австрійці зроблять випад з Перемишля на російські відділи та змусять їх до воєнної стрічі.

З уваги на те Перемишль має собі тепер спокійно, а битви перериваютъ сей спокій лише від часу до часу, аби пригадати мешканцям нашого надсяньского города, що ще нема мира...

АВСТРІЙСЬКА АРМІЯ В ГАЛИЧИНІ ПЕРЕЙШЛА ДО НАСТУПАЮЧОГО ПОХОДУ ПРОТИ МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 14. січня. — Німецьке пресове бюро оголошує, що австро-угорські війска в Галичині **несподівано перейшли до наступаючого походу проти Москалів, чим Москалів заскочили.** Австрійці вдарили на московські становища в кількох місцях. Ся виправа увінчала ся успіхом для австрійського оружя.

В російській Польщі:

РОСІЯ ЗАЧИНАЄ ОГОЛОШУВАТИ НІМЕЦЬКІ ПОБІДИ НАД СВОЄЮ АРМІЄЮ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон). — Дня 14. січня. Нині оголошено таку урядову оповістку:

Страшні битви в російській Польщі зачали ся наново. Російське військо, яке дістало ся через Млаву до Східних Прус, занялокількасіл. Середна німецької армії в останних 48-ох годинах уладила чотири завзяті напади на російські становища і **відкинула Москалів дальше на схід. Цілий простір, опущений Москалями, заняли опісля Німці.**

Німці заняли цілий округ на північний схід від Болімо, в тім місцевости Біскупіц і Суху, які лежать 4 милі на полудневий захід від Сохачева, а 5 миль на схід від Бєрн.

В Росії:

ВЕЛИЧЕЗНІ СТРАТИ РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ.

ВІДЕНЬ, 14. січня. — Після обчислення, яке подає тутешний дневник „Нає Фрає Пресе" — **за перших 4 місяці війни (до 6-ого грудня 1914 р.) згинуло 1,300.000** (один мілюн 300 тисяч) **російського війска, а в тім 60.000 офіцирів. Се число обіймає лише убитих, а число ранених і полонених далеко більше, значить, що страти Росії в людях вже за перші 4 місяці значно перевисшили 3 мілюни люда.**

Дальше ґазета пише, що коли би Росія навіть була змобілізувала 6 мілюнів війска, то вже більшу половину стратила. **Найважнійше, що ті страти обіймають найлїпші війска. Що найлїпші російські війска уже не істнують.** Росія — в противности до Німеччини й Австрії — **висилала в перші огні свої найлїпші військові сили і тепер лишила ся із самими гіршими військами.**

Се, пише дальше та віденська ґазета, значить, що **російська військова сила зломана і Росія вже довго не видержить на поли бою.**

Ґазета зазначує, що Москалі гинуть на поли бою таксамо масово, як се було підчас російсько-японської війни перед 10-ти роками. З признанєм підносить лише те, що тепер російські офіцири не втікають так як було в Манджурії, але **ідуть у убій разом з простим військом і гинуть таксамо масово. Цьвіт російських офіцирів уже згинув в числі убитих, яких є 60.000,** а велике їх число є ще ранених і полонених так, що **в російській армії дасть ся тепер вже відчувати великий недостаток офіцирів.**

Найбільше ся недостача дасть ся відчувати в самій Росії, де військова управа сплуєть ся творити нові помічні сили і вправляє покликаних тепер новобранців. **Їх зовсім уже нема кому вести** і — як сказав один ґенерал в австрійській неволи — **се будуть маси нещасних людий, які російський уряд поженe на заріз.**

РОСІЯ ПОЗИЧАЄ 12 МІЛЮНІВ В АМЕРИЦІ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон). — Дня 13. січня.

Російський уряд поробив заходи, щоби позичити у Злучених Державах позичку на короткий речинець. Сю позичку приняв ся виплатити банк Дж. П. Морґана в Ню Йорку. Позичка має бути в сумі $12.000.000 і лише на 3 місяці.

З тої телеґрами з Петрограду, столиці Росії, видно, що дуже круто в Росії, коли аж такі маленькі позички мусить затягати тут у Злучених Державах.

Та в остаточним разі, коли би був російський уряд звернув ся до господина Лудика, то ще би був для Росії неліше зібрав тих мізерних 12 мілюнів доларів і не треба було аж осьмінуватися ся по великих банках.

БІДА В РОСІЇ БЕЗ ПРОМИСЛУ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.). — Російські часописи „Реч" (виходить в Петрограді), „Русское Слово" і „Русская Ведомости" (обі виходять в Москві) описують трудности, які має тепер Росія з причини недостачі артикулів, які перед війною доставляла до Росії Німеччина. Натомісць Росія не має куди і не має змоги вивозити свої сирі артикули, як кавяр, збіже, кожухи, і спіритус. **Через те торговля в Росії цілком занепала,** а артикулів, які Росія мала з Німеччини, тепер з невдки не можна дістати ані в Росії ні можна їх витворити із сирих продуктів, ізза недостачі фабрик. Се дасть ся відчувати також в запотребованях у війні.

В Персії:

ПЕРСІЯ ВИСТУПИЛА ЗІ СВОЇМ ВІЙСКОМ ПРОТИ РОСІЇ.

ТУРКИ РАЗОМ З ПЕРСАМИ ГОНЯТЬ МОСКАЛІВ З ПЕРСІЇ.

АМСТЕРДАМ, Голяндія (через Лондон), 14. січня. — Сюди наспіла отся урядова вістка з Царгороду (Константинополя), столиці Туреччини:

Турецька армія, получивши ся з перською, безвинно посуваєть ся наперед у північно-західній части Персії, щоби освободити Персію з російської неволі.

Турецько-перська армія побила російське війско в перськім місті Табрісї, заняла укріплені становища сього війска і прогнала його на північ.

Ся телеґрама, яка доносить, що перське війско, прилучило ся до турецького, вказує, що Персія бере чинну участь у війні, значить, що нова держава виступила до війни.

Персія — се азійска держава, яка від північи притикає до Росії (до Кавказу, Каспійського моря і Туркестану), від заходу до Туреччини і до Перського заливу, від полудня до Арабського моря, до Афганістану і Белюджистану. Простором Персія велика, майже тричі така як Австро-Угорщина, але населення має мало, всего 10 мілюнів людий. Загарбати Персію мала охоту Росія, щоби дістати ся до моря, а Англія знова тому, щоби Росії не пустити до моря. Остаточно були обі погодили ся так, що Росія має мати північну часть Персії „під своїм впливом", а Англія полудневу. Росія „вплив" розуміла так, що зараз напакувала до Персії свого війска і вішала перських патріотів на шибеницях, а инших знова підкупловала рублями і робила перських москвофілів.

Не диво, що тепер Перси пійшли за покликом Турків проти Росії, бо сподівають ся, що позбудуть ся тяжкого ярма. Армія їх не велика, але і вона може бути для Турків дуже помічна.

Місто Табріс, яке заняли Турки, є другим найбільшим містом в Персії. Перше — се столиця Тегеран, яке має 300.000 мешканців, а друге Табріс, яке має 200.000 мешканців. Табріс недалеко російської границі і відтам Турки лекше перейти на Кавказ від сторони Каспійского моря та здобути велику російську копальню нафти в надморськім місті Баку.

У Франції і Бельгії:

НІМЕЦЬКІ ПОБІДИ У ФРАНЦІЇ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай), 14. січня. — Урядове німецьке оповіщенє доносить:

В битвах коло Суасон в днях 12. і 13. с. м. взяли ми 3.150 французьких бранців і здобули 8 тяжких гармат, одну гармату скорострільну, шість машинових карабінів і велику масу иншого воєнного матеріялу та набору.

ВЕЛИКЕ ЗЕМЛЕТРЯСЕНЄ В ІТАЛІЇ.

РИМ, 13. січня. — Нині рано наністило середну Італію страшне землетрясенє, одне з найбільших в історії. Богато домів знищених, число убитих і ранених велике.

РИМ, 14. січня. — Велике землетрясенє, яке навістило Італію, є страшною катастрофою, котра зовсім не уступає звісній катастрофі землетрясеня в Мессині. Виравді число жертв, що доходить до 60.000 людий, не є таке велике як підчас катастрофи в Мессині, але матеріяльна шкода є більша. Катастрофа захопила простір 300 миль від Неаполю на полудни аж до Ферари на півночи.

Число убитих виносить около 25.000, а потовчених є найменьше 35.000 осіб.

Найбільше потерпіло місто Авеццано в провінції Аквіля, і його околиця, де згинуло 15.000 людий. В самім місті було 12.000 населенє, а лише 10 процент змогло втечи.

„SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
Published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, at
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Telephone: 498 Jersey City.

Published by
The Ukrainian National Association
of America.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada three dollars a year.
Single copy: 3 cts.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J.. under the Act of March 3. 1879.

THE UKRAINIAN ASSOCIATION OF AMERICA
MEMBERSHIP LABEL

За всї оголошеня поміщувані в „Свободї" редакція не відповідає. Рукописий не звертає ся.

В Болгарії.

(З вражінь емісара „Союза визволеня України").

Коли поїзд, що сунеть ся в сю воєнну пору поволи як наші знамениті „волові" поїзди, перетяг нас врешті через дикі і сїрносумні Балканські хребти поміж Руссе і горою Вітоше до Софії, якесь тріважне недовірє обхопило всї почутя. Скрізь ви бачите справжню копію російської форми: — військові і звичайні „чиновники" — усе одягнене на російський лад. — бачите й дещо инше з зовнїшних звичаїв, переняте з Росії. Але сей несмак від намулу зовнїшної російської культури, намулу накинутого ще з часів панованя в Болгарії міністрів — москалїв, хутко у вас розвіє ся від перших балачок з Болгарами. А чудові гори, що оточують широку софійську рівнину і ясні осїнні днї примушують вас ще швидче забути за якийсь звязок Болгарії з Росією.

Нам, демократам, стелить ся тут квітками кожда дорога. Болгарські міністри? Чи ви знаєте, що більшість з них мала над собою як рідню селянську стріху? Посли „Народного Собранія" президія його, професори, редактори? — „Ми Болгари усї демократи" — почуєте ви від них усїх, як перше слово. Бо Болгарія країна виключно селянської земельної власности, цїлком безземельного панства, а молодий капіталїзм, що тільки лише почав розвивати ся, має теж свої дїєві корїня в тих-же кругах, звязаних звязками крови з народною масою. Не дивно отже, що нас Українцїв тут відразу розуміють. Не дивно, що наш Шевченко, який був першим славянським поетом, з котрим Болгари зазнайомились, читають ся Болгарами як рідний поет. Не дивно, що нашого Драгоманова привитали Болгари як рідну людину. Македонське питанє ще більш улекшує в сучасну добу се розуміне. Коли росказуєш, наприклад, як Росія заборонила українську мову в школах на Українї — Болгарин все перебиває: еге-ж, тож сеж так, як зробили з нами Серби в Македонії. Як говорили, що цар з російським синодом знищив самостійність укр. церкви, — то сеж як з нами в Македонії, каже знову вам Болгарин. І відразу його серце відкрите для вас, коли тільки він не ходить до „господина Совянського" (російський амбасадор) і не годує звідтіля своїх політичних симпатий рублями. Але навіть ідейні русофіли, а не ті, що беруть рублї, годять ся з вами і обурюють ся на переслїдуваня „братами" Славянами українського народу.

Болгари нарід здоровий, як звичайно молодий, переважно мужицький. І почуваєть ся велика сила і щира ненависть, коли якийсь поважний посол, або провідник партії говорить вам: „О, ся Росія — ми конче мусимо її тепер знищити", а про своїх русофілів, особливо про панків типу ґенерала Радка Димитрієва, вони кажуть те саме, що ми про своїх ренеґатів: „москвофіли — се не Болгари, ми їх відрікаємось, се Москалї". Дуже приємне вражінє роблять „стамбуловцї", — партія, що верховодить тепер в офіцїяльній болгарській політицї на спілку з двома до неї близькими партіями. Усї ті партії носять офіцїяльну назву „ліберальних". Стамбуліст найбільш рішучо проводить антиросійську політику. Близькі їм по політичному духу, тільки більш революцїйні на практицї, Македонцї. Останні користують ся в даний момент великим моральним впливом серед народних мас. Не так давно вони зорґанізували спеціяльний обїзд цїлої Болгарії визначними македонськими дїячами задля аґітації на народних вічах на користь македонської справи і проти зрадницї Росії. Чималий вплив на загальну політику і велику моральну пошану в країнї має також соціяльно-демократична партія, так звані „вуакі", соціял-демократи. Стамбуловцї називають „вуакіх" „червоними стамбуловцями".

Супроти офіцїяльної болгарської політики істнує так звана опозиція — бльок декількох партій, які черпають свою опозицїйність з одного боку з особистих бажань верховодів мати теж участь в міністерстві, з другого з російських рублїв. На сором до сеї опозиції належать теж „широкі" соціялїсти, котрі вкупі з цїлим опозицїйним бльоком виявляють явне русофільство. До опозиції належить теж доволї сильна селянська партія, але за останний час під впливом подій цїлий ряд парляментарних послів сеї партії перейшов на бік лїбералів.

Ми, делеґати „Союза визволеня України", на протязї пару тижнїв балакали день-у-день з найвизначнїйшими політичними дїячами Болгарії, вияснюючи в усїх подробицях нашу справу і її велике значінє для балканських народів, і можемо з гордостю для Союза сказати, що нашу справу тепер Болгарія знає, їй спочуває й розуміє свій інтерес у нїй, а коли обставини корисно складуть ся, допоможе нам у наших змаганях. В Софії розуміють, що основи політики української і болгарської в сути ріжи однакові: власне сї основи, як і демократичність обох народів, нас звязують. Преса болгарська під впливом наших балачок і літератури Союза і за нашими вказівками веде постійну хроніку української справи. Нас Українцїв знають!

Цікаво тут зауважити між иншим отсе: в істнуючій в Софії „Руска книжарница" (софійський відділ російських книгарень Суворіна) дуже нарікають на занепад торговлї в Болгарії московськими книжками. З початком сього року продажа їх майже спинила ся. Книгарня поясняє се змінненем ворожих Росії течій в болгарськім народі. Зате книгарня продала велику скількість „Кобзарів" Шевченка, на які в звязку з Шевченківським ювилеєм був великий попит. Усе, що було в книгарнї українського, розпродано. Пробували виписати нову партію, але через воєнні події неможливо було добути.

Болгари з приємностю слухають звуків нашої мови, кажуть, що українська мова їм більш зрозуміла і близша, чим московська. Вони кажуть, що і в українській пісні, в українській народній одежі і українських народних звичаях, вони знаходять щось свого. І справдї, коли потім довелось їхати через долини коло Пловдів (Филипополь), то дивлячись на болгарських селян, думка часто перелїтає то до гуцулів, то на Полтавщину, стільки є спільного в культурах обох народів, і то такого спільного, що в однаковій мірі і нас Українцїв і Болгарів відділює від Москалїв.

Цікава страшенно для нас і історія Болгарії, починаючи вже від того, що Болгарія, котра ще так недавно не істнувала на картї Европи, склалась як нова самостійна держава майже на наших очах в результатї війни. Цікаво й те, що перед стома ще роками Болгари забули були навіть своє національне імя і селяни болгарські инакше не відповідали на запитанє, хто вони, що вони „тутешні". Теж і аґрарна справа, яка завершилась пануванем селянства на своїй земли, дуже для нас цікава.

В один з гарних балканських днїв ми поїхали на затишний софійський цвинтар. Там в далекім кутку, осторонь, серед могил евангеликів, похований Михайло Драгоманів. Він не хотів, щоб слуги тої церкви, проти якої він боров ся цїлою душею за житя, порядкували його прахом після смерти. Навкруги широкої могили вільно — неначе вмисне инші могили розступились. Скромний низкий хрест і на ньому ще й досї видний напис з іменем нашого вчителя. Низка, з деревляних штахетів огорожа, мабуть дубова, бо досї міцна. В голові гарна прищеплена чепурна акація, в ногах сумна темнозелена туя, а цїла могила заросла густо рідним барвінком. Мабуть донька, панї Шишманова, мабуть щирі друзї так вгодили. Просто неначе на нашому українському цвинтари. Нам сказав тепло професор Шишманов: „Ми переховуємо і жемо, що ви, Українцї, незабаром перевезете дорогий прах на Україну"

М. М.

ПО ПЕРШІЙ ОБЛОЗІ ПЕРЕМИШЛЯ.

(Оповіданє очевидця).

Заміле місто в одну хвилину пробуджує ся до буйного житя. Воєнний запал і німе завзятє переміняють ся в гаміряву, радісну утїху. На устах, які тижнями мовчали, затиснені завзятєм, появляє ся безжурна усьмішка. Таким був Перемишль, коли я туди прибув.

Навіть і поміж офіцирами є богато таких, які вшевняють, що війна не є зовсїм такою страшною, як собі люди уявляють. Перемишль по першій облозї міг вповні потвердити сей легкодушний погляд. Місто, в яке цїлими тижнями кілька ворожих армій кидало ґранати найріжнороднїйшого калїбру, має лишень один одинокий видимий знак бомбардованя: лиш одна розтрілена стїна в однїй каменици. Цїла повінь недолї і знищеня, яка мала перелити ся і затопити місто, задержала ся і. розбила ся о зовнїшні форти, яких день і ніч з правдивим геройством боронила залога кріпости, і се є невитолкованою загадкою, яку можливо і нїхто нїколи не розвяже, яка сила руководила тими сотками і тисячами резервістів, котрі ледви перед пару тижнями вдягли на себе військовий мундур, що вони збуджували своєю відвагою і геройством подив посивілих у військовій службі полководців.

Підчас облоги приватне житє в Перемишли майже зовсїм завмерло. Тисячі мешканцїв виїхало, богато склепів позачинянo, позаяк властитель або виїхав, або всї свої припаси ще перед облогою випродав. Бо ще пару тижнїв перед облогою перейшли через місто величезні армії, а вони забрали зі собою усе, що лиш можна було купити. Тодї глота на вулицях була така велика, що один віз, який о годинї 3-ій по полудни виїхав з ґарнізонового шпиталю до двірця зелїзничого, віддаленого всего лише 600 кроків, прибув на місце призначеня доперва о 10-ій год. в ночи.

Тепер, по відїзданю Москаля, армії вертали ся назад. Двайцять чотири годин брук гудів від маршового такту піших полків, стогнав під тягаром аматних колїс, возів і тягарів. Надходили довжезні потяги з раненими. На деяких перехрестях натови усїх тих транспортів був такий великий, що треба було дїйсно ґеніяльної голови, аби поміж тим всїм дати собі раду і привести до ладу. І в пару годин все вертало поволи до давного військового ладу. Транспорти з полоненими гублили ся по величезних касарнях; ранені сидїли вже перед шпиталями у сонїчних лучах, а війска займали свої становиска на сходї, перед ворогом.

А посеред усего того гамору мешканцї старали ся упримнити собі житє, о скільки се лиш було можливим. Що хвиля надходили сотки нових офіцирів, щоб на коротку хвилину відпочити з воєнних трудів, та по довгих місяцях хоч на пів години покушати добродїйств ресторану або кофейнї. Ужиток усїх люксусових артикулїв був зелїзним реґуляміном кріпости строго означений. Давав ся передівсїм відчувати великий брак сїрників. Треба було нераз і пів дня сходити з папіросом, заки подибало ся такого щасливця, що міг „пожичити" огню.

По скінченій облозї, підчас слїдуючого дня переходили через місто величезні колюмни війска, а місто за те, що могло відступити, зібрало гарні гроші. Усе куповано і плачено дорого. Хто доконче хотїв купити собі нову сорочку, того легко можна було намовити взяти сорочку жіночу. Синї, робітницькі блюзи з грубого полотна скоро пійшли в гору, позаяк таку блюзу можна було носити і як сорочку і як камізольку. Офіцири, які повертали до міста в постріляних і обдертих мундурах, купували собі найзвичайнїйший одяг та лиш до цивільного сурдута пришивали свої відзнаки. Ось переходить один пан в брунатних панталонах і зеленій, трикотовій блюзї. Лиш по тім, що припоясав шаблю, можна пізнати, що се офіцир. Тамтой знова парадує в жовтих мелтах і т. п.

Та вчасним ранком всї знова в полевих мундурах. По кількагодиннім відпочинку опять зачинає ся крівавий танець. На сніданє можна дістати навіть і молока до кави. Звичайно, підчас облоги, чорна кава, чай та вічно повертаюча страва з ячень були одинокими розкошами, які можна було дістати в реставраціях. Пиво стало чимсь невідомим, про що вільно було лиш мріяти. Мінеральні води і вина до схочу можна було завсїгди всюди дістати. Одного дня цїле місто збурило ся. Непроглядні товпи кинули ся в однім напрямі і стовпили ся на розї улиці. Біжимо туди, цікаві, що стало ся. Лїктями і плечима перпихаємо ся вперед і бачимо, що властитель краєв апетитну рожеву шинку, а пів Перемишля збігло ся за тими невиданими від довшого часу лакітками.

В дїйсности в місті не було і слїду якогось браку поживи. Але кождий магазин, кождий стоячий до розпорядимости сховок є по береги виповнений лиш найконечнїйшими припасами поживи. На лакітки і такі припаси, без яких можна легко обійти ся, в магазинах нема місця. І тому до ласі на лакітки мешканцї Перемишля з таким запалом бороли ся за пинкою.

Вечером по вулицях міста починає кипіти наново давне житє. З брязкотом шабель мішає ся шелест жіночого одїня. А коли стемнїє, нараз по вулицях запалює ся електричне сьвітло. Низкі палики, на яких підчас облоги висїли малі нафтові ліхтарні, які становили одиноке осьвітленє вулиці, а то з тої причини, аби ворогови через ярке електричне осьвітленє не давати цїли, днесь оглядають всї цікаво, як якесь невидане чудо.

Через цїлий день чути безнастанно гук пушок. До сего мешканцї Перемишля вже так привикли, що здивовано глядять на себе, як часом на якої пів години настане тишина. Та всї вони майже стали артилєристами. По гомонї розріжняють, коли вистрілить австрійська, а коли російська гармата. А коли вечером гук пушок замовкне, вертають офіцири до міста і тут починають розповідати про подїї дня, про подвиги і дїла, про се, що той або сей зі знакомих не верне уже нїколи.

З СІЧОВИМИ СТРІЛЬЦЯМИ.

(Оповіданє Січового Стрільця.)

Наше село на Угорщинї. Тополї безлистні, церковця і низкі хатки стоять у вогнїй, холодній мраї. Мужики і жінки стоять коло плотів і мовчки на нас глядять. Перед одною хатою поволи збирають ся поодинокі сотні українських Січових Стрільцїв, які від пару тижнїв були тут на кватирі. Крізь тишу села не чути сиґналу трубки, не чути голосних приказів. Усї виглядають якісь тяжкі, анатичні. Та ось зривають ся перші тони тужливої нашої пісні. Мягкі тони пісні з кождою хвилиною стають енерґічнїйші і з цїлою сплою починають звенїти у тиші.

Се співає друга сотня другого баталїону. Там зібрали ся наші найлїпші співаки, які опісля у Карпатах своїм співом не один раз загрівали нас до бою.

Сотні рушають в похід. З одної хижі чути безнастанний плач дївочий. Не чути кроків, бо болото лагодить удари чобіт об землю. Маршова пісня звенить щораз то голоснїйше, позаяк і другі сотні її підхоплюють і співають разом. Спокійні лїнія оживлюють ся, холодні очи набирають блиску, у марши молодих стрільцїв чутно вже силу, розгін, огонь. Вперед. Лиш вперед!

* * *

„Хочу ще хліба. Гляньте на той карабінок; я здобув його від московського офіцира. Дам вам сей карабінок, а ви дайте менї ваш хліб".

Карабінок було се знамените оружє, дуже гарно викінчене. І я дав жовнїрови своїх два бохонцї хліба та в душі дивував ся його влупотї.

В тиждень пізнїйше я думав зовсїм инакше. Получене з нашим треном зістало перерване, позаяк ми пійшли верхами, аби скоротити собі дорогу. А наша дорога вела крізь непроходимі лїси, стромі верхи і глубокі яри. І тепер я був би віддав свій карабінок за один бохонець хліба.

* * *

Дощ падає без упину. Без гомону і шелесту, мягко, але без хвилини перестанку паде струмочками з неба.

Валка дивізійного трену поволи їде дорогою в гору. Віз коло воза, фурґон коло фурґона. А ми мусимо вимнути кождий віз, що хвилина уступаємо ся, вимиваємо, перебираємо сю непроглядну валку, лишаємо її позаду та йдемо вперед.

Перед нами стоять гори з зеленими сосновими лїсами, а верхи їх білїють від снїгу. Се наші гори, а гень, за ними, простягають ся доли нашої вітчини, шумлять наші ріки. Скоро! Скоро!

Вітер шумить у ялицях, білі платки снїгу гуляють у воздусї, бо ось ми вже на самім верху гір. Смерклo ся, як ми дійшли до місточка Турки.

„Мельдую послушно 410 людий. Ниньки перейшли сьмо 54 кільометрів" — мельдує наш капітан. „Що? 54 кільометрів? Се неможливо!"

„Так є, пане майор, 54 кільометрів".

„Но, щось подібного можуть зробити лиш Українцї! Гарно! Дуже гарно!"

* * *

Було нас разом вісїмдесять стрільцїв. Ми дерли ся у гору за нашим провідником, який вказував нам найкоротшу дорогу крізь вершо до обсадженого Москалями села. Пятнайцять кільометрів ми повзли наче вужі, скакали як лисицї, притискали ся до склонів як лиси. Наші очи шукали ворога, бо з долини з трох сїл йшли до нас довгі, жалібні плачі.

„Се жінки у селах плачуть" — оснїнював нам провідник, „бо Москаль забрали їм усе: худобу, солому, хлїб, масло, сир, чоботи, кожухи, муку. І тепер ми всї повмираємо тут з голоду".

Ми підкрали ся до села К., на яке малисьмо напасти. Також і машинові карабін прийшов нам на поміч. Ми заатакували Москалїв з двох сторін: з одного ми, а з другого жовнїри. Наші манлїхери слали Москалям дарунки, що вбивали ся глубко в їх серця, а машиновий карабін сипав в них огнем постійно, пильно, переконуючо.

Москалї розлетїли ся наче солома і як собаки побігли в лїси. Наша патруля перша станула у селї.

* * *

„Пятьдесять Січових Стрільцїв остане ся тут, щоб закрити відворот кавалєрії".

І ми уставали ся під могучими ялицями, щоб хоч трохи захистити ся перед дощем; та се не здало ся на нїщо, бо дощ сповняв свою роботу незвичайно уперто.

Сїльський хлопчина побачив нашу патрулю і вдав ся з ньою в розмову. За хвилину він побіг до села; не минуло пару мінут, як відтам вийшло двох мужиків, несучи нам їду і напиток. Принесли хліба, масла. Гей, як се смакувало! Про се не має поняти міщух, нї у Львові нї у Відни.

Та селяни принесли нам також і приємну вістку: „Москалї є у нас коло Нг."

„Знаєш що, Влодзьо, ти мусиш в долину. Возьми одїж сего хлопчини та підслухай Москалїв. Ти до такого дуже скорий".

Влодзьо в пару хвилин задягнув ся в одїж хлопчини і пійшов у село. Москалї пили горівку, кричали і розповідали собі свої пригоди з послїдного дня. Володимир вмішав ся в їх розмову та дізнав ся про подробицї щодо їх артилєрії та піхоти. Подробицї, які підчас війни мають неоцїнену вартість, за які однак легко можна заплатити своєю головою. Та він вертає, а очи його горять утїхою.

А тепер скоро до найблизшого команданта.

Капітан є незвичайно урадований вісткою. І він майже не знає, як виразити свою утїху. Тримає руки на плечах і що хвилину біжить до вікна, неначе сам хотїв вискочити вікном і станути на дорозї Москалям.

„Се чудово! Се ви дуже гарно зробили! Дуже добре!"

* * *

Мене поставили перед одною хатою на варті, у якій замкнено кількох полонених Москалїв. У довгих чоботах і баранкових шапках вони поволи снували ся крізь кімнату. Рослий Москаль, величавої постави притулив ся у кутику кімнати і мовчки глядїв перед себе.

„Про що так важко думаєте?" — запитав я його, бо відразу звернув на нього увагу в наслїдок його величавої постави.

„Як хочете виколоти менї очи, то менї булоб милїйше, щоб ви мене таки відразу вбили", відповів менї сумним голосом.

„А се що знова за балаканє? Ми не виколюємо нїкому очий!"

„Чи се можливе? Наші офіцири заєдно товмачили нам, що Австрійцї виколюють своїм полоненим очи та обрізують їм язики".

„Та не будьте дитиною, вірте менї, що в тім нема нї слова правди. Ми не виколемо вам нї ваших очий, анї не обріжемо вам язика. Можете тут відразу хочби й зараз співати!"

І від сеї пори він повеселїв, розговорював у кімнатї, сьміяв ся. А як лиш мене коли побачив у кімнатї, сейчас говорив: „Пане офіцир, а чи ви того певні, що менї не виколять очий? Лишіть ся коло мене і боронїть мене!"

* * *

Ми йшли вперед і співали. Та ось напроти нас сунув ся довгий брунатно-зелений вуж. Кільканайцять австрій-

ських жовнірів з наїженими багнетами відводило около тисячки московських бранців. А вони з віддалі вже почули наш спів і з подивом звернули на нас свої очи.

„Та ви Українці!" — закликав один з полонених. „Правда, що се по українськи?" запитав рівночасно другий. „Та се українська пісня", з подивом говорив третий. „Бо се не є по мадярськи".

„Ми сьмо Українці, українські Січові Стрільці", закликали наші. „А відки ви?"

„Я з Катеринослава!" „Я з Полтави". „Я з Каменця". „Моя хата стоїть коло Харкова". „А я з Полтави".

Немає пропнель пук. Такий був страшний вплив, що викликали сї прості слова. Так стрінули ся братя великого народу, про який многі нічого не знають або і знати не хочуть.

За 60 цнт. ми даємо Вам скарб,

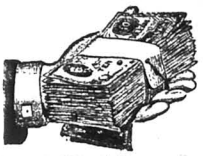

бо як купите собі календар У. Н. Союза на 1915-тий рік, то переконаєте ся, що він варта за цілу бібліотеку, яка коштувала би більше долярів ніж календар коштує центів

Замовлення посилайте на адресу:

„SVOBODA"
83 Grand Str., Jersey City, N. J

НОВИНКИ.

СЬВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ В НЮ ЙОРКУ.

Як вже у нас писало ся кілька разів, на Йордан, дня 19-ого с. м. о годині 8.30 вечером в „Карнеґі Гол" (57-ма улиця і 7-ма евенія) буде величавий український концерт, з якого дохід призначений на поміч нашим братям у старім краю.

Се дійсно небувалий концерт на американській Україні. Перший раз спромогли ся американські Українці виступити публично на ширшу арену перед чужу публику зі своєю прекрасною піснею. Принадою того концерту є особа славного сьвітового оперового співака, нашого земляка п. Адама Дідура, у котрого виконаню почуємо вперве тут на чужині нашу рідну пісню.

Крім того візьмуть участь в нашім концерті і дві знані в музичнім сьвіті артистки: пані Раппольд, оперова співачка сопранїстка та панна Наімська, пянїстка, котрі віддали радо свої услуги, щоби помогти нещасним жертвам війни в старім краю.

Добірний Український Хор в українських народних строях, в силі 70 співачок і співаків під управою п. Гундиґа відспіває кілька перлин нашої пісні, які передівсім для чужинців будуть несподіванкою.

Взагалі цїлість концерету заповідає ся як найкрасше і кождий з Українців, з близьких і з дальших околиць повинен постарати ся бути на тім великім сьвяті нашої пісні в американській метрополії.

—o—

ДО ТИХ, ЩО ХОТЯТЬ ВЕСТИ ПЕРЕПИСКУ ІЗ СТАРИМ КРАЄМ.

Листи до повітів східної Галичини можна слати лише через Росію, для того побіч звичайної адреси треба на долішнім розі коверти написати по анґлійськи: **Galicia, Russia.** До повітів середної Галичини (на захід від Львова) і до зах. Галичини та цїлої Буковини листів висилати не можна, бо там тепер відбувають ся воєнні операції. Гроші до Галичини і Буковини можна посилати лише приватними аґенціями, бо американська почта нїяких моні ордерів до обнятих війною країв не приймає. Хто висилає гроші до старого краю через приватних аґентів, робить се на власне ризико.

ПРИ ВСЯКИХ НАГОДАХ: НА ВІЧАХ, НА ЗВОРАХ, НА МІТІНҐАХ, НА НАРАДАХ, ПРИ РОБОТІ, НА ЗАБАВАХ НА ВЕСІЛЯХ, ХРЕСТИНАХ І Т. Д. ПАМЯТАЙМО ПРО ЖЕРТВИ ТЕПЕРІШНОЇ ВІЙНИ У НАШИМ РІДНІМ КРАЮ ТА ЗБИРАЙМО ЯК НАЙБІЛЬШЕ ЖЕРТВ НА ТУ СВЯТУ ЦІЛЬ НАРОДНУ!

РЕКОРДОВЕ СПРАВОЗДАНЬ У. Н. С.

за місяць грудень 1914 р.

НОВОПРИСТУПИВШІ ВІДДІЛИ.

Братство сьв. Михайла в Германія, Па.

В. 16. Прецак Михайло, Федаковяк Василь, Реґель Франко, Цектор Василь, Ригель Іван, Жужевич Никола, Шульта Гринь, Кочержек Петро, Шипко Михайло, Шпанґльовер Андрій, Пісецький Николай, Цяктор Юрко, Сидорчак Лука, Фурів Олекса, Пісецький Кароль, Пісецький Теодор, Гаврилів Михайло, Парай Михайло.

Братство сьв. О. Николая в Вендел, Па.

В. 36. Бурак Федор, Гончар Петро, Ганиївець Ілько, Гончар Іван, Гриць Михайло, Гусак Никола, Губаль Василь, Калинчин Михайло, Котіль Юрко, Калинчин Василь, Кушнір Гринь, Брацко Михайло, Кальвачин Григорій, Луцик Семен, Мекало Михайло, Михайшин Никола, Молянинець Олекса, Пайдакович Никола, Парупа Михайло, Петрів Стась, Рошко Ілько, Сподич Андрій, Шушко Михайло, Шпортак Іван, Шпортак Василь, Шишак Іван, Шишак Михайло, Шушко Василь, Василів Ілько, Хрипта Іван, Хрипта Юрко.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ.

В. 28. Костик Іван.
В. 52. Гнатів Ілько.
В. 63. Клементович Павло.
В. 91. Сваволя Марія, Шпук Іван, Кісілиця Данько, Брицький Юрій.
В. 106. Галун Семен.
В. 123. Бриндзя Михайло.
В. 136. Карп Теодор, Ярух Стефан, Мудрак Лучка.
В. 139. Бурак Александер, Струс Іван.
В. 162. Кожух Василь.
В. 170. Кутіль Василь, Моринець Андрій, Тимчишин Антін, Мелень Павло, Котлярчик Михайло.
В. 178. Король Анна.
В. 183. Градович Вінцк, Бутинський Василь, Матурняк Гринько.
В. 187. Конестинський Афтанас, Зелевюк Іван, Цельц Лука, Ґриґа Василь.
В. 193. Павлюк Юрій, Михалик Юрко.
В. 194. Кохан Федь.
В. 198. Лисак Григорій.
В. 213. Ярмош Феська, Джус Пацько.
В. 240. Пішко Анна.
В. 278. Крохмалюк Йосиф.
В. 292. Мікузинський Семен.
В. 296. Тимочко Іван.
В. 301. Шайнюк Павло.
В. 304. Сопата Йосиф.
В. 306. Хорхавців Теодор.
В. 315. Тесаровська Анна.
В. 316. Фелик Дмитро, Гиплиця Никола.
В. 321. Грущак Михайло.
В. 331. Шелестак Гнат.
В. 332. Шамлій Михайло.
В. 338. Шандрович Михайло, Литвин Петро.
В. 343. Якимишин Анна.
В. 349. Тимчак Василь, Дяковський Іван.
В. 360. Харів Михайло.
В. 363. Деревюк Андрій, Сенькїв Петро.
В. 366. Романюк Мартин, Тихонюк Петро, Куш Стефан.
В. 367. Хмелик Матій, Дуда Никола, Антонів Дмитро.
В. 384. Галецук Семко, Маркусь Стефан.
В. 387. Боклах Василь, Середич Василь.
В. 388. Коєвор Розалія, Шурґайло Павло.
В. 397. Варечка Йосиф.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 1. Озога Іван, Хлєбовський Йосиф, Майтан Стефан, Сметана Іван.
В. 3. Скочень Іван.
В. 7. Возьний Василь, Артим Йосиф.
В. 8. Гурський Павло, Мовчан Андрій.
В. 9. Блажовський Михайло, Телеп Філяр, Янковський Йосиф, Майкович Федор, Міщин Константин, Янковський Дмитро, Цідло Тадей.
В. 10. Феленчак Ілія.
В. 12. Лусик Марія, Мошковський Ілія.
В. 13. Ковальчик Кондрат, Мадараш Михайло, Савіцький Василь.
В. 20. Варга Павло.
В. 29. Вовк Дмитро.
В. 30. Слота Михайло.
В. 31. Безкоровайний Захарій, Галиак Марія, Гладун Дмитро, Періг Семен, Романяк Федор, Шущак Верона, Дудинець Ілько, Дуркот Юрій, Фидичанич Петро, Якаба Юрко, Кущняк Юрко, Мацур Павло.
В. 38. Громога Андрій, Дурняк Панько.
В. 42. Смерко Дмитро, Петрик Кость, Мостовий Іван, Мельник Михайло, Ліщак Анна, Ящишак Адам, Кашавала Йосиф, Гнат Петро, Гладкий Федько, Долинський Іван, Білих Дмитро, Сметана Василь, Слезін Іван, Шафран Іван, Тисьончий Олекса, Висовета Пелагія, Волчко Катерина, Хованець Александер, Принтан Михайло, Чабала Марія (Опука).
В. 43. Кифер Йосиф.
В. 47. Лодаковський Іван, Сушинський Михайло, Карасек Йосиф, Дуда Федор.
В. 53. Крайничин Евфросина, Хома Іван, Шляхта Іван, Шляхта Теодор, Цупенько Стефан, Сейка Теодор, Рудий Іван, Крайничин Іван, Гринько Петро, Димчак Альберт.
В. 63. Петрощак Максим, Волошинович Іван, Опацка Марцель, Сикута Ева.
В. 65. Лопушанський Константин, Телявський Стефан, Андрійців Михайло, Далівський Іван, Ясіна Михайло, Сьвітик Михайло, Федощ Теодор, Окренний Стефан, Полянський Теодор, Голобський Йосиф, Щерба Дмитро, Сокира Іван.
В. 66. Тут Марія, Гаран Іван.
В. 69. Сидорович Лука, Титан Амврозій, Титан Петро, Тесаровський Николай.
В. 71. Марчишин Анна.
В. 78. Ґлєтєк Петро.
В. 79. Дубіз Семен.
В. 80. Білак Ілько.
В. 81. Пашкевич Блажей.
В. 82. Біковський Іван, Бубняк Михайло, Барщ Станислав, Богонос Михайло, Білик Михайло, Бігун Михайло, Белюх Гринь, Дзира Олекса, Дуда Антін, Душенка Теодор, Федак Михайло, Филипович Антін, Гумеєчук Михайло, Гилак Іван, Іванюк Николай, Іванишин Стефан, Іванічко Михайло, Іванічко Йосиф, Кушкин Іван, Кріль Николай, Лишега Стефан, Лесів Максим, Мальтовський Іван, Мельник Дмитро, Марцюк Лука, Мацишин Михайло, Мельник Василь, Мельничок Йосифат, Напоравець Йосиф, Основич Войтіх, Проців Николай, Пішко Йосиф, Пішко Гринь, Пішко Николай, Прецко Михайло, Стоцинка Стефан, Сальський Володислав, Савіновський Йосиф, Решілик Йосиф, Шелеґіда Гринь, Шелеґіда Василь, Ткач Михайло, Тельманик Андрій, Войтко Михайло, Василь Николай, Войтко Йосиф, Вахновчик Мартин, Вітів Гринь, Мисько Михайло.
В. 85. Старальчак Михайло.
В. 90. Митчак Кость.
В. 91. Юрьєта Іван, Гресько Іван, Шпотко Йосиф, Яницький Дмитро, Сушко Іван, Гасин Йосиф, Ясницький Дмитро.
В. 96. Баган Николай, Деленько Йосиф, Сухий Антін, Женчак Василь, Квас Йосиф, Дирвал Михайло, Даленько Петро, Кульчецький Антанас.
В. 102. Ляш Михайло Николай, Молодець Йосиф, Шавайрінський Никола.
В. 104. Литка Юрій, Чарина Стефан, Шпайка Михайло, Савчак Андрій, Верет Марія, Волошин Никола, Боберський Онуфрій, Верет Іван, Савчук Катерина, Вуйтур Михайло, Сіма Іван.
В. 106. Войтович Василь, Максимець Федько, Гошовський Никола, Лесько Ілько, Медяк Яцко, Бабяк Іван.
В. 109. Судич Ігнатій, Бандрувчак Петро, Лозовський Володислав, Бабяк Лукач.
В. 112. Ласковська Розалія.
В. 117. Бодачук Михайло, Брилінський Василь, Бігус Семен, Більський Володимир, Чарнецький Антін, Чистух Ольга, Деревянка Йосиф, Дашкевич Фелікс, Дмитришин Йосиф, Добущак Василь, Дяков Йосиф, Демкович Николай, Дуліщ Йосиф, Ґкарт Станислав, Голда Василь, Гишка Юрко, Гайчук Іван, Ярема Петро, Яблонський Антін, Ярема Йосиф, Якубік Йосиф, Костецький Іван, Керпко Володислав, Кицинінський Людвик, Король Юстин, Лешинський Григорій, Лотоцький Еміль, Левицький Іван, Литвинович Вінцентий, Мамчур Йосиф, Мазуркевич Іван, Павловський Іван, Сокольський Микола, Рокицький Іван, Шкрибайло Йосиф, Венгер Веронко, Ханочівський Михайло, Зюбрицький Петро, Зублієвич Василь, Закалужний Александер, Дацик Іван, Король Николай, Равлик Михайло, Свавинський Омелян, Зелінський Володимир, о. Ардан Іван, Стеткевич Йосиф.
В. 120. Бережанський Гриць, Белей Михайло, Чепелик Василь, Ференц Луць, Гаврак Антонко, Грицик Луць, Іванючка Тимко, Будик Луць, Котик Василь, Кучик Михайло, Кончак Максим, Бурдрацік Юрко, Рапач Василь, Смарж Матій, Свербінка Матвій, Силанич Ілько, Товлушевський Антоній, Токарчик Василь, Виклич Стефан, Виклич Станко, Желінський Петро.
В. 121. Гасера Іван, Гецї Петро, Муха Михайло, Уйгазі Іван стар., Бобик Юрій.
В. 123. Нартика Іван, Палиничак Василь, Данельчик Антоній, Коваль Василь.
В. 124. Драбик Михайло.
В. 127. Бумбар Стефан, Леськів Іван, Леськів Григорій, Когут Филип.
В. 128. Стисловський Іван, Фурдин Бенедик.
В. 133. Орнавка Тимофей.
В. 135. Підкалицький Іван, Дмитрович Йосиф, Завойський Гаврило (Гриць).
В. 136. Щерба Теодор.
В. 138. Кріль Филип, Конікевич Пазя, Сановедь Євка.
В. 140. Тиховський Максим, Циганяк Тимко.
В. 143. Нагорнюк Николай, Литавич Гриць, Бегень Николай.
В. 145. Фльорко Григорій.
В. 147. Маркович Іван, Брудняк Михайло, Гнат Федор, Катулька Вінцентий, Грабчика Гринько, Білий Павло, Шевчук Ілія.
В. 148. Баранецький Ванкович Николай, Дребот Василь, Тиханич Йосиф.
В. 151. Лазор Текля.
В. 153. Мотичка Ілія, Роль Михайло.
В. 155. Гучко Іван.
В. 156. Недошитко Михайло.
В. 160. Братина Ганцька.
В. 165. Сорока Цилько.
В. 166. Лукачко Іван, Зрйовка Антоній.
В. 171. Варунок Григорій, Чайковський Теодор.
В. 175. Нельо Григорій, Герчак Семен, Федоренко Матвій, Милловський Станислав.
В. 176. Попович Іван, Пукач Ілько.
В. 192. Тирпляк Афтанас, Гедя Олекса.
В. 193. Чуприк Іван, Млекуш Франко, Циприх Йосиф, Циприх Анна.
В. 194. Палямар Андрій, Харчишин Лука, Шабатура Онуфрій, Сопотик Василь, Сохорович Іван, Менюк Дмитро, Коцішко Іван, Бутрин Петро.
В. 197. Біланич Петро, Вартиницький Дмитро, Бленцей Стефан, Довбенько Михайло, Деренюк Максим, Дранчак Стефан, Дорош Гриць, Федорчак Теодор, Филип Михайло, Филип Адам, Гуменюк Антін, Гуменюк Іван, Голодик Юрій, Гуменюк Филип, Гарчар Андрій Господар Николай, Голодик Михайло, Юрко Іван, Кваган Федько, Кебала Федор, Кішеда Михайло, Кваган Яцко, Лисак Стефан, Лужецький Лесько, Місанчік Вінцентий, Марущак Іван, Мізінько Іван, Маринькович Іван, Мізінько Андрій, Паращак Олекса, Шісельний Франко, Парасюк Йосиф, Пашкович Василь, Ринець Стефан, Саксон Андрій, Сімінський Іван, Сабол Юрій, Саксон Йосиф, Саксон Михайло мол., Саксон Михайло стар., Сліпець Павло, Ткач Ілько, Волинський Онуфрій, Волошиновський Луць, Волинський Василь, Заноцький Тимко, Земба Андрій, Десик Николай, Лишак Стефан, Марко Іван, Проць Андрій, Рижик Михайло.
В. 206. Вицепанський Станислав, Гикович Іван, Проценко Михайло, Самборський Андрій, Шпець Андрій, Скаб Павло.
В. 209. Старецький Кузьма.
В. 213. Фарипик Данило, Іванський Адам, Бойко Стефан, Сенік Николай, Кідко Василь, Гаєвський Петро, Філяк Стах, Ковалик Іван, Поступак Теодор, Смарж Михайло.
В. 216. Виклук Олена.
В. 217. Цісак Василь, Черепатий Никола, Паньчук Роман.
В. 218. Пущак Семен, Дуньчак Іван.
В. 220. Сидаенко Василь.
В. 221. Шишгольський Андрій, Кунич Семен, Кожак Никола, Білик Михайло, Бісецький Андрій, Ситор Йосиф, Паславський Дмитро.
В. 224. Кощюк Стефан.
В. 227. Попович Андрій.
В. 229. Притула Петро, Москалик Семко, Югас Анна, Югас Михайло, Югас Никола, Гаук Василь, Гадда Михайло.
В. 230. Шишгольський Федьо.
В. 234. Гуль Вукол, Бардаш Василь, Колодій Софрон, Лига Василь, Маковський Семен, Могила Стефан, Скоренький Теодор, Висовський Валерий, Захарович Василь, Атаманчук Юрій, Цюрчак Ігнатий, Цимбалюк Семь, Чечель Стефан, Чечель Теодор, Чечель Петро с. Стефана, Чечель Петро, Фурсас Стефан, Галінович Микита, Грушка Федь, Генеса Стефан, Генеса Ілько, Горин Йосиф, Горин Корнель, Горин Тимко, Кулинич Іван, Костишин Михайло, Кусенко Іван стар., Ярацковський Яків, Кіцевюк Константин, Лисий Федор, Лисий Іван, Матушевський Федь, Маруньчак Стефан, Матрек Захарко, Маляфій Лев, Нерода Петро, Нечевський Юстин, Огар Михайло, Пилат Ілько, Пилат Панько, Пилат Константин, Рудницький Гринь, Скоренький Никола.
В. 239. Кучма Петро, Харитон Стефан, Видзе Михайло.
В. 242. Дутка Онисько.
В. 245. Канюка Семен.
В. 246. Цалковський Михайло, Шпоновський Николай.
В. 247. Ядличка Франко.
В. 250. Багай Михаїл, Дербіш Василь, Геча Юрко, Маціївська Марія, Матвіщин Федор, Мощак Михайло, Маціївський Стефан, Маціївський Дмитро, Нацканик Михайло стар., Романик Ілія, Рамолуг Ігнат, Ванкович Йосиф.
В. 253. Мокей Теодор.
В. 254. Капустинський Іван.
В. 255. Маліновський Володислав.
В. 259. Халупник Павло, Фрас Іван.
В. 263. Бугай Йосиф.
В. 270. Норонович Юстин.
В. 275. Обух Марія Анна.
В. 276. Холус Сенько, Ліяш Стефан, Халус Николай.
В. 278. Магева Петро, Стронька Петро, Читець Стефан, Теменський Матій, Славич Іван с. Яцка.
В. 284. Строконь Михайло.
В. 300. Баршівський Гнат, Шибис Матіяш.
В. 301. Мельник Василь, Зіньчук Марко, Буновський Онуфрій, Зіньчук Антоній.
В. 312. Лопацький Іван, Дуда Петро.
В. 313. Бенеї Марія.
В. 319. Галіновський Андрій, Андрійчук Самсон.
В. 323. Блащишин Антін.
В. 325. Поступак Юрко, Козак Антін.
В. 340. Бережанський Василь.
В. 347. Гевчук Николай.
В. 349. Кушнір Петро.
В. 350. Корінь Семен, Топольницький Стефан.
В. 361. Русенко Ірена.
В. 365. Камінський Петро.
В. 370. Кирилчук Теодор.
В. 371. Дидлюк Михайло.
В. 376. Волчанський Василь, Лупацій Іван.
В. 379. Багрій Проків, Багрій Павло, Штим Прокіп, Савків Іван, Воробець Микита.
В. 380. Гамалик Михайло.
В. 387. Писанчин Ігнатій, Гвоздицький Петро, Малець Трефон.
В. 388. Дороженець Розалія.
В. 391. Васильчак Іван.

ЧЛЕНИ ПРИСТУПИВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 4. Рибенський Гарасим.
В. 10. Сірак Теодор.
В. 22. Лєлінський Павло.
В. 45. Рибак Михайло.
В. 52. Божик Іван.
В. 53. Ридзай Александер.
В. 56. Станко Іван, Станко Дмитро.
В. 76. Горба Дмитро, Матвішин Лукаш, Шух Григорій, Станкевич Павлина, Шміт Ігнат, Скопінець Теодор, Станкевич Франко, Вацлов Михайло, Василюк Іван, Кобилик Францішка, Кіналь Петро, Жидонік Михайло, Пелишів Дмитро.
В. 91. Витік Ілько.
В. 102. Бабій Дора.
В. 106. Галицинський Іван, Маґеровський Павло, Вітяк Захарій.
В. 127. Ковалевич Йосиф.
В. 133. Вінтов Юрій, Бурда Марія Піш.
В. 146. Гривнак Сильвестер.
В. 170. Яськів Гнат Тріш, Скорбогатий Теодор, Стецек Францішка.
В. 217. Андрейців Михайло.
В. 237. Дороженець Розалія.
В. 241. Пшоновський Николай.
В. 251. Кацедин Сидор.
В. 278. Іванів Михайло мол.
В. 282. Патра Андрій, Вульчин Стефан.
В. 289. Лупашський Константин, о. Балоґ Валентин, Балоґ Розалія.
В. 292. Шумський Юрій.
В. 296. Динько Іван, Динько Анна Драч.
В. 306. Урбан Андрій.
В. 318. Яремко Григорій, Міхалічький Григорій.
В. 319. Семан Марія, Шеман Андрій.
В. 322. Лаврівський Гриць.
В. 338. Фенчик Василь.
В. 342. Пішко Гнат.
В. 351. Полужевич Михайло.
В. 357. Маньків Ілько.
В. 363. Дириняк Михайло.
В. 366. Дробяк Стефан.
В. 397. Луцишин Василь.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕНЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 1. Кулик Йосиф, Новак Іван (стар.), Бунць Михайло, Гавриляк Стефан, Новак Михайло, Юха

CARNEGIE HALL

на розі 57-мої улиці і 7-мої Евені, Ню Йорк, Н. Й.

У тій величезній галї відбудеть ся

у второк [на Йордан] дня 19. січня 1915 о год. 8.30 вечер

величавий український

КОНЦЕРТ

З ЯКОГО ЧИСТИЙ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВДОВИ І СИРОТИ ПО УБИТИХ НАШИХ БРАТЯХ В ГАЛИЧИНЇ.

У тім концерті беруть участь:

Пан АДАМ ДІДУР, славнозвісний артист-співак Метрополитен Опери в Ню Йорку

Пані МАРІЯ РАППОЛЬД, артистка-співачка Метрополитен Опери в Ню Йорку

Панна СОФІЯ НАЇМСЬКА, артистка-пянїстка в Ню Йорку

„УКРАЇНСЬКИЙ ХОР" в Ню Йорку, під управою п. Мирона Гундича.

Програма:

Часть I.

1. „Вечерниці", П. І. Ніщинського
   (б) „Ой вербо, вербо", Н. Кумановського
   — виконає „Український Хор": солїст п. М. Зазуляк.
2. (а) „Сьвято в Чигирині" (Гетьмани), М. Лисенка
   (б) „Скрита любов", Галля
   (в) „Старість", Галля — басові соли,
   — відспіває п. Адам Дідур.
3. (а) „Прелюдія Б моль", Міхаловського
   (б) „Фантазія", Падеревського — фортепянові соли.
   — відограє п-на Софія Наїмська.
4. (а) „Віссі д'Арте" (з опери „Тоска"), Пуччінія
   (б) „Аве Марія", Баха-Гунода — сопранові соли,
   — відспіває п-ні Марія Раппольд.

Часть II.

5. (а) „Вулиця", Ф. Колесси
   (б) „Завіщане" (на два хори), М. Вербицького
   — виконає „Український Хор"; солїст п. М. Зазуляк.
6. (а) „Жан", Спросса
   (б) „Дві рожі", Гільберта
   (в) „Весняний спів", Гунтінґтона-Вудмана — сопранові соли,
   — відспіває п-ні Марія Раппольд.
7. (а) „Етюд Е дур № 3", Шопена
   (б) „Польонез Ц моль № 2", Шопена — фортепянові соли,
   — відограє п-на Софія Наїмська.
8. (а) „Блоха", Мусоргського
   (б) „Українські народні пісні" — басові соли,
   — відспіває п. Адам Дідур.

Білети по $1.00, $1.50, $2.00 і $2.50. Льожі (банси, по 6 крісел) по $15.00 і $18.00. Всякого рода білети мож набути в Карнеґі Гол від 10 рано до 10 вечер, або у Впр. о. Н. Підгорецького, 22 Іст 7-ма улиця в Ню Йорку. — Управа: Музичне бюро.

Іван, Яремко Антонюк, Цеплюр Іван, Куколюс Андрій, Новак Іван (мол.), Жолинський Йосиф, Ящишак Евстахій, Медвідь Михайло, Масовит Франк, Новак Франк, Мерена Іван, Кохан Іван, Скліпчак Анна, Бабоєський Казимир, Янкович Рудольф.

В. 2. Борисчак Іван, Барила Василь.

В. 3. Прокопа Павло.

В. 4. Годуча Михайло, Земляньский Григорій, Матлага Іван, Крупа Стефан.

В. 7. Захар Ілько, Кот Михайло, Гуфина Онуфер, Масло Олекса, Кот Іван, Колач Андрій, Тима Андрій, Кацан Іван (стар.), Гусовит Мартин, Геферт Франк, Драбищак Ілько, Брік Ігнат, Варнасевич Іван, Цимбалєта Михайло, Ковик Тимко, Данила Матвій.

В. 8. Фещина Іван, Кохина Данько, Пош Йосиф, Рахель Андрій, Красулак Юрко, Гавилій Матвій.

В. 9. Янковський Данько, Твардик Яків, Яник Іван, Скосник Андрій, Волковиї Кондрат, Сенко Михайло, Кудлик Михайло, Мацишин Йосиф, Гавлий Герман, Панчері Лукач, Плясило Луць.

В. 10. Нестерак Данько, Окшинська Феврона, Букета Йосиф, Окшинський Клим, Шістка Іван, Мацюшак Кость, Филю Михайло, Мотиль Прокіп, Смеркеничук Роман, Підбережняк Василь, Старанчак Йосиф, Бодон Филип.

В. 13. Крамарчик Михайло, Криницький Василь.

В. 15. Крисоватий Михайло, Козак Семко.

В. 17. Ухаль Федор, Ухаль Павло, Уда Параска, Ухаль Іван.

В. 18. Лабовський Іван.

В. 19. Винник Яків, Туріфай Іван, Драчник Йосиф.

В. 20. Сенькін Корнель, Бартошик Павло, Николин Текля, Николин Нестор, Дубинський Константин.

Відділ 23 суспендований.

В. 23. Білий Михайло, Білий Юрій, Будай Павло, Беней Іван, Баран Юрій, Чейковський Юрко, Чедовський Іван, Червеник Іван, Чупінка Михайло, Чайковський Павло, Чейковський Іван, Данько Іван, Феш Петро, Гадза Іван, Геровський Іван, Гайдук Іван, Гаванщик Іван, Гаракаш Йосиф, Горняк Іван, Грега Михайло, Грега Стефан, Горняк Іван II., Галас Юрій, Німчак Іван, Гавріла Йосиф, Голинюк Іван, Грега Іван, Євусик Ігнат, Івань Іван, Ільч Стефан, Еленко Михайло, Югас Михайло, Югас Андрій, Корчун Іван, Коваль Андрій, Крак Андрій, Козак Андрій, Крупса Юрко, Козак Михайло молод., Кмец Іван, Кушнар Андрій, Крайник Юрко, Косчо Юрій, Контрач Іван, Коза Іван, Козак Михайло І. стар., Лешик Йосиф, Лицко Йосиф, Лазур Іван, Лутеран Юрий, Муцко Іван, Маєвський Андрій, Мігат Павло, Мойта Андрій, Михалько Іван, Мілян Стефан, Митрик Іван, Нашак Павло, Обестер Андрей, Пастирак Іван, Павлишко Іван, Пляхта Іван, Петрик Микола, Петканич Юрий, Пальо Іван, Присташ Михайло, Решетар Йосиф, Решетар Андрій, Русинок Юрий, Смірдерський Михайло, Сливко Павло Стефо Йосиф, Суховза Йосиф, Шаланч Йосиф, Щерба Юрий, Шандор Іван, Шпаб Андрей, Шаболь Михайло, Ткач Лаврентий, Ткач Іван, Тарашевич Йосиф, Топольнянський Юрий, Томко Михайло, Вальчо Юрий, Хмелар Павло.

В. 26. Кокуляк Михайло.

В. 27. Владисік Николай, Гудак Іван, Федак Іван, Пасерба Михайло, Русин Василій.

В. 29. Радко Теодор, Марусевич Михайло, Яворщак Іван, Войтович Михайло.

В. 30. Поливка Стефан, Поливка Семен 2., Дзівінчик Александер, Дзівчик Іван, Зелізко Петро.

В. 31. Мільчаковський Олекса, Клюб Юрко, Хома Василь, о. Тарнавський Василь.

Відділ 32 суспендований.

В. 32. Бродинський Фелікс, Брошнач Андрій, Бескіт Михайло, Бучко Михайло стар., Блажко Василь, Бучак Іван, Блаєко Юрий, Бросиач Іван, Бескіт Стефан, Червінка Іван, Єгірик Матій, Фалаш Дмитро, Фурин Михайло, Фурин Іван стар., Гребінк Андрій, Гребик Іван, Гарпій Іван стар., Янчі Стефан, Качмарик Юрий, Кошаля Іван, Крипонник Стефан, Керницький Микола, Крайник Йосиф, Лабуда Іван, Мончан Михайло, Морох Яків, Макрник Франц, Набель Франк, Олашин Василь, Рейда Іван, Рошко Іван, Семанич Іван, Сіраковський Йосиф, Стас Валянтий, Шабля Андрій, Шуманський Мартин, Тирак Михайло стар., Войтила Стефан.

В. 34. Мишлінський Сидор.

Відділ 35 суспендований.

В. 35. Бритский Стеф., Беля Франк, Брехун Ів., Дуда Ант., Дуда Микита, Гембель Андр., Горощак Спірідон, Кітає Мих., Кобала Томаш, Кравець Филип, Кравець Ілько, Кравець Ів., Куча Вас., Кючка Петро, Копіца Николай; Королевич Микола, Лабудек Франко, Лехман Іван, Лехман Михайло, Лехман Семен, Лопушанський Стефан, Молочник Стефан, Максимчак Лешко, Максимчак Онуфер, Пакош Стефан, Подкалицький Михаїл, Полянський Михайло, Романчик Ілько, Сьмій Константин, Смолик Василь, Стемковиї Войтіх, Сопчинак Іван, Сербин Іван, Стеранка Николай, Смолик Зофія, Смолик Михайло, Садлик Йосиф, Спіранка Антін, Спіранка Ів., Смолик Лешко, Возняк Августина, Войник Дм., Вроньовський Стефан, Возняк І-іван, Завада Петро, Хома Теодор, Хопіла Василь.

Відділ 37 суспендований.

В. 37. Баран Константин, Боцик Василь, Білов Михайло, Білько Євка, Цигай Василь І., Цигай Василь II., Циган Петро, Цалінський Семен, Фик Григорій (Смільник), Фединя Лука, Фик Кондрат, Фединя Дмитро, Фондик Михайло, Гринько Василь, Гудий Павло, Горощак Ілько, Гринько Юліянна (молодша), Гобляк Іван стар., Іванча Петро, Ліпко Федор, Курочка Петро, Котек Іван, Курочка Марія, Кірила Йосиф, Лазоришак Настя, Лазоришак Ілько, Мацинський Михайло, Марголець Іван, Наміснік Теодор, Наміснік Василь, Ковповик Юрко, Семенковський Андрій, Сенько Стефан, Сливканич Федор, Скалко Іван, Сорока Микола, Суховач Теодор, Слота Петро, Синко Михайло, Синько Лука І., Сематковський Юрий, Севанич Вас., Сенко Лукач, Сливканич Гр., Шестковський Ст., Шопа Данько, Вознич Семко, Жентічка Максим.

В. 38. Наміснік Стефан, Тарбай Михайло, Бігуник Іван.

В. 39. Фединч Олена, Мацко Федор, Мельник Стефан, Зіцак Николай, Пушканич Онуфер, Велика Матій, Іван Андрій, Іван Юлія, Гнатко Дмитро, Майкович Теодор, Глива Теодор.

В. 40. Кашуба Михайло, Волинський Василь, Присташ Михайло, Солтисік Кость, Кущоба Стефан, Гринко Петро, Кірко Михайло, Галовчак Николай Буцко Іван, Клепка Михайло, Теплецький Володимир, Демян Захарій, Качмарський Павло, Мрочко Василь, Станьчак Іван.

В. 43. Бохневич Іван.

В. 45. Підільський Федор, Дуда Франко.

В. 46. Шпефко Іван, Прибик Стефан (мол.).

В. 47. Гопшик Іван.

В. 49. Кожарницький Михайло.

В. 50. Хижик Михайло, Сенишин Михайло (стар.), Гарчик Стефан, Панко Михайло, Гук Дмитро.

В. 51. Хробак Антін, Вуйто Франко, Голіат Дмитро.

В. 52. Ундрик Юрій, Бабяк Юлія, Бабяк Іван.

В. 53. Дацуйт Семко, Сласенко Павло, Гринчий Теодор, Гарко Михайло, Баран Порфирій, Баган Федор, Беднярик Стефан.

В. 56. Кокотайло Яким, Вирбицький Петро, Папа Теодор, Папа Олех.

В. 59. Борин Франк, Слипак Петро, Козловський Франк.

В. 60. Шпитура Ірина.

В. 61. Крамар Юрій, Крамар Михайло, Щепаняк Альберт, Чіпеги Михайло IV., Малиновський Михайло, Токарчик Васько.

Відділ 62 суспендований.

В. 62. Борчовська Марія, Бедняр Марія, Черевяник Анна, Декер Катерина, Галабук Олена з Баранюків, Трубеник Анна, Кілак Катерина, Куч Марія, Мокий Ана, Подлянський Зузанна, Сулич Катерина, Шеленець Анна, Шестик Зузанна, Вагнер Марія, Хан Фенна, Худик Олена, Бруварська Марія, Грега Анна, Романко Марія.

В. 63. Турко Олена, Волошинович Гринь (стар.), Олексик Тит, Олексик Марія, Маєник Іван, Ваверчак Михайло Югас Яків, Проць Михайло, Листвак Семен.

В. 64. Гулій Марія.

В. 66. Гайдош Семен.

В. 69. Ціх Йосиф, Глива Іван.

В. 70. Андрусишин Іван, Монянчик Федор, Семчуєв Іван, Гвоздь Василь.

В. 71. Стапай Фенна, Сидор Юлька.

В. 73. Дачун Теодор, Дачун Денис, Мельник Андрій.

В. 75. Дубець Харламий, Щеняк Гавриїло.

В. 76. Гадамус Максим, Марицук Стах.

В. 77. Ящейко Василь, Букса Іван.

В. 78. Валко Михайло, Мислий Яцко (мол.), Мацйовський Валко, Клюцко Андрій, Бочек Валентий, Нелеш Іван (стар.), Новак Петро, Запотючий Йосиф, Бедняруик Никола, Дембіцький Петро, Сенк Стефан, Ілебський Іван, Мацйовський Станислав, Бухарик Стефан, Семачик Іван, Польний Андрій, Сухима Роман, Віслоцький Станислав, Віслоцький Павло, Бружина Сенько, Воротило Антін.

В. 79. Муравчик Іван.

В. 80. Гурзам Федор, Зворій Федор, Гавран Іван.

В. 81. Остапів Ілько, Корчинський Андрій.

Відділ 84 суспендований.

В. 84. Берда Михаїл, Біганич Михаїл, Дзиняк Роман, Фурманек Роман, Грабовський Андрій, Галіян Іван, Клюс Семань, Король Пилип, Радомський Іван, Сопик Григорій, Сьмідерський Данько, Вашута Іван, Винар Михаїл, Хохонік Іван, Гінчський Стефан, Крільо Яцко, Вашута Василь.

В. 85. Ткачишин Григорій, Гриїч Юрій, Капустинський Нестор, Кощур Тимко, Лемчинський Лелвик, Смеркеничук Павло, Гриїч Іван, Холодницький Антоній, Ящицук Николай, Гуменюк Тимко, Сливорський Семен, Данько Іван, Дуліньский Стефан, Патланський Филимон, Шляхтичин Сенько, Шляхтичин Василь, Триш Михайло, Триш Іван, Нарашук Данило, Герчак Ілія, Самець Михайло, Грбб Йосиф, Заперач Іван, Борецький Григорій, Пресняр Франко, Шлапак Николай, Ципинюк Стефан Довгеля Александер, Рис Іван, Шиманський Олекса, Ростачки Іван, Остапович Федор, Петрушка Михайло.

В. 86. Гірман Микола, Глушек Никола.

В. 87. Солтис Михайло.

В. 89. Черпчак Лука.

В. 90. Решедишин Теодор, Лях Юрко, Капіниць Кость, Кобель Михайло.

В. 91. Пацак Микола, Шпур Іреней, Іванців Іван, Литвин Анна.

В. 92. Казимир Кирило, Казімир Григорій, Валігунда Теодор, Трипистий Олекса, Фрик Іван, Вовчовський Андрій.

Відділ 93 суспендований.

В. 93. Андрейко Василь, Барна Іван, Балечник Михайло, Чулик Андрій, Дулка Йосиф, Дяма Стефан, Гроцький Йосиф, Гавриш Йосиф, Кміт Петро, Манек Михайло, Пискура Михайло, Русинко Іван, Семанчик Василь, Сувак Михайло, Зівчак Йосиф.

(Конець буде).

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Отсим подає ся до відома членам У. Н. Союза, що від часу уведеня нової реформи в житє, т. є. від 1-го січня 1915 р., запомоги за невилічиму слабість, утрату ноги, руки і ока буде уділяти ся потерпівшим членам з фонду убогих, на котрий то фонд кождий член платить по 5 цнт. місячно. Згідно з приписами статута Укр. Нар. Союза запомогу буде уділяювати ся потерпівшим в сумі від $50.00 до $200.00 в однім випадку.

Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 12-го січня 1915 р.

Гол. Уряд Укр. Нар. Союза.

Читальня „Просьвіти" в Рочестер, Н. Й.

— виставить —

В СУБОТУ, ДНЯ 23. СІЧНЯ 1915 Р.

на литовській гали при Джозеф Аве.

комедію в 3. діях п. з.

В НЕВОЛІ ТЕМНОТИ

Особи:

Іван	п. Б. Чапранський
Одарка, єго жінка	п-на С. Гупін
Михайло, їх син	п. Д. Братусь
Оля, єго жінка	п-на М. Бурак
Катерина, дочка Івана	п-на А. Мазурик
Ференк	п. О. Шеремета
Проць	п. П. Мазурик
Доця, єго жінка	п-на А. Бурка
Петро, брат Івана	п. І. Теребушка
Роман	п. Т. Бучкій
Олекса	п. П. Богданович
Фуль	п. В. Бубик

Ціни вступу: 35 і 25 цнт.

Початок точно о годині 7.30 вечер.

По представленю танці.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Теодор Кавчан, Вінсор Лакс, Конн. Гроші до брата можете вислати на ту адресу, яку він Вам подав. Часописи тамтуди не будемо висилати, бо закордоном перейде через цензуру, брат тимчасом поїде куди инакше.

П. М. Репен, Клівленд, Огайо. Ваших виказів ми помістити в „Свободі" не можемо, доки не прийдуть до нашої адміністрації зібраних жертв. Така є ухвала головного уряду У. Н. Союза і ми її мусимо придержуватись. Коли Ви уважали за відповідне зібрані від людий гроші умістити в осібнім банку, то тепер подбайте, щоби той банк оголосив публично імена жертводавців. Ваші виказы відішлемо Вам назад, як прийшле марку на оплату почтового порта.

ХТО ЩЕ НЕ МАЄ КАЛЄНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА 1915-ТИЙ РІК, НЕХАЙ СПІШИТЬ СЯ ІЗ ЗАМОВЛЕНЄМ. ГРОШІ МАЛІ — КОРИСТЬ ВЕЛИКА!

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ. Бр. сьв. О. Николая, від. 4, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінг відбуде ся в неділю дня 17. січня с. р. о год. 3-ій попол. в Народній гали під ч. 72 Моріс стр. На сім мітінгу здасть уряд річне справоздане за 1914 р. Довгуючих членів напоминає ся, щоби вирівнали свої заległости, бо в противнім разі жетануть виключені з Братства і У. Н. Союза. Неявивший ся член заплатить кару після статута. — П. Пупчик, предс.; Гр. Підлипчак, секр.; І. Жарський, кас.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

НА ПРОДАЖ руско-польський реставрант в добрім місци, серед своїх людий. Голоситись під 95 Morris St., Jersey City, N. J. 6

ДИВИСЬ! ДИВИСЬ! ДИВИСЬ!

Не терпіть більше! вилічуєм з сухіт, недуг утробн, нерви, жолудок, ревматизма, опарення, гони, нервові слабости, глухоту, слабости очий і инші долегливости. Визиваючі должаки вилічення від 4-ох до 6-ох тиждень.

MOUTAIN VIEW SANITARIUM
4-9 SEYMOUR, CONN.

РУСЬКИЙ ЛІЧНИЧИЙ ІНСТИТУТ.

(Старокраского християнського лікаря.)

Се лічниче заведенє має вже виробленю славу. Спеціяльно лічать тут застарілі жолудкові недуги, як також перекужуєнє, запаленє легких і другі внутрішні недуги, епілепсію і сеpетні недуги мущин і женщин. Підкожно или чую з ревматизму, пухлини і рани, лишай і сверіті виходи. Ліки виробляють ся під доглядом лікаря і з вибраних зіл правесних зі старого краю. Лікар говорить по руськи.

Інститут отворений що-дня від рано до 7-ої вечером і виключаючи неділь.

Dr. BUKKPS MEDICAL INSTITUTE
407 East 55th Str., New York, N. Y.
(передтим Nebiros Medical Cure.)
4 бс—15

УВАГА!

В сих днях вийшов з друку новий величавий

КАЛЄНДАР

на р. 1915. з іменами сьвятих і сьвятами нового і старо-руського стилю, оправлений гарними видами з Руської Кольонії в Мілвіл, Н. Дж.

Календар сей вишлемо кождому, хто пришле свій адрес і 4 цнт. стемпсів на почтову пересилку.

THE EUROPEAN COLONIZATION CO.,
Millville, N. J. 84—87

Війна! Читайте!

На 128 стр. друку вийшла книжка

З ТЕРЕНІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ,

що діялось і діє в нашім рідним краю.

Докладний опис кождого галицького повіту. Урядовий спис убитих, ранених і полонених всюди в місцевостями приналежности.

Книжка дуже важна і цікава, повинна знаходитись в кождій хаті.

Заховавши сяєти моні-ордером або стемпсами Канадийськими мерок не принимаємо. Книжка вишлеться сейчас. Ціна з пересилкою 45 цнт.

Адресуйте або приходіть на адрес: 90—10

RUSKA KNYHARNIA
168 E. 4 Street, New York, N. Y.

ПОЗІР! Уважайте на мої оголошеня в лютім! Ст принесуть для нещного з Зас матеріял до самостійної будучини. Віддана в Ваших услугах

MARIJA KOSTIW.
71 Sussex St., Jersey City, N. J. 83 Grand St., Jersey City, N. J.

РОДИМЦІ! ПРИ ВСІХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

КУПУЙТЕ!

Календар Українського Голосу на 1915 рік.

Крім части календарної богато оповідань, наукових статий, порадник лікарський, ветеринарний, богато гумористики і т. д.

Хочете знати як почалась велика европейська війна і як вона провадилась, які битви відбувались в нашім рідним краю Галичині і в якім він тепер положеню під Москалями? Купіть собі календар „Українського Голосу", на 1915 рік.

Часть воєнна дуже богато ілюстрована. Побачите в ній війско всіх воюючх держав, всіх головних вождів, всіх пануючих, понищені міста і села майже в цілій Европі і т. д.

Ціна календаря 50 ц.

Замовляйте на адресу: 5—

„UKRAINSKYJ HOLOS",
P. O. Box 3626, Winnipeg, Man. Can.

Повідомляю Вп. Родимців про наш великий склад і гуртовну продажу

Брендзі

Замовленя посилати на адресу: 5—9

J. FERENC,
405 E. 60th St., New York, N. Y.

Воєнні образки через побільшуюче шкло виглядають як на яві.

Фотографії знятi на поли битви, приладжені до стереоскопу представляють вірні сцени з теперішної европейскої війни.

Стереоскоп (побільшаюче шкло) коштує 60 цнт.
24 воєнні образки 30 цнт.

Хто пришле $1.00, то може вибрати собі еще одну серію із слідуючих видів:

24 Картон: Італійсько-турецька війна
25 Картон: Балканьско-турецька війна
25 Картон: Російсько-японська війна
25 Картон: Воєнні кораблі і житє матрозів
Війна Сема.

Кожда серія коштує 30 цнт. За $1.00 вишлемо товару на $1.20 і оплатимо почту. Замовляйте у

RUTHENIAN BOOK STORE
701 W. Lackawanna Ave. Scranton Pa.

КАЛЄНДАРІ НА РІК 1915.

Замовляйте тепер, коли хочете взагалі мати руські календарі з краю! „Просьвіта" Родина" „Маріянський" і „Хлібороб" по 30 цнт.; „Загальний" 90 цнт. Хто замовить два календарі або більше отримає стійну малу Европи вартости 25 цнт за дармо.

МАРІТ КОСТІВ,
71 Sussex St., Jersey City, N. J

ВІЙНА! ВІЙНА! ВІЙНА!

Лиш за 30 центів вишлемо Вам 50 фотографічних образків з війни — Росії, Франції, Німеччини, Австро Угорщини і Англії. Гроші висилайте на мoні-ордер або почтовими марками. 81—

INTERNAL ART CO.,
702 E. 176th Street. New York, N. Y.

ЛИСТИ СТРАТ

УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ УКРАЇНЦІВ.

Зладжені на підставі урядових ліст, виданих австро-угорським міністерством війни.

Ціна одної 15 цнт., обох ліст 25 цнт.

В КОЖДІЙ ЛИСТІ НАХОДИТЬ СЯ ПОНАД 3.000 ІМЕН УБИТИХ, РАНЕНИХ І ПОЛОНЕНИХ.

Чистий дохід приначений на фонд для сиріт і вдів по погибших у війні Українцях.

Замовляйте по них на адресу:

„SVOBODA", 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

В ДРУКАРНІ „СВОБОДИ" можна дістати отсі книжки:

Американець	15 ц.
Америка	15 ц.
Бери та читай	30 ц.
Весела книжочка	35 ц.
В новій темноти	25 ц.
Вертеп	5 ц.
В старім і новім краю	25 ц.
Гостина сьв. Николая	10 ц.
Два брати	15 ц.
Доля галицької сироти	5 ц.
Дещо про звірата	30 ц.
Дещо про права і суди	10 ц.
Дорога до сьвідомости, ч. I.	10 ц.
Дорога до сьвідомости, ч. II.	10 ц.
Еміґрант	15 ц.
З кого ся насьміюють, з того люди бувають. — Посол Петришин.—Модний адвокат	10 ц.
За сестрою	35 ц.
З ріжних нив	15 ц.
Житє і Твори Івана Франка	10 ц.
Житє, зарібки, організації	15 ц.
Журавлі	15 ц.
Жіночий язик. Невдалий лінч	15 ц.
Зуб за зуб	10 ц.
Казки за циганів	10 ц.
Казки про жидів	15 ц.
Книжочка рахункова	30 ц.
Коротка історія Руси	10 ц.
Марія	10 ц.
Многострадальний пред	20 ц.
Навернений грішник	20 ц.
Народний рух	20 ц.
Напад на Січ	5 ц.
Оповідане про Аля Бабу і серце розбійника	20 ц.
О щіленних скарбах	25 ц.
Оповідане про завдане Божа	10 ц.
Печатки козацчини	20 ц.
Під прапором свободи	30 ц.
Пісні про Канаду і Америку	10 ц.
Пісні під потами	35 ц.
Приніц і вужгар	50 ц.
Покуса	10 ц.
Прощеня, деклямації: зелдання на хрестини, заручинах і весілю під бумки, старостів і дружбів	10 ц.
Про кінець сьвіта	15 ц.
Про нужду землі	25 ц.
Різдвяна ніч	30 ц.
Руський штукар	50 ц.

Пишіть на адресу:

„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Війна! Ціни упали! Війна! Всьо за $5.95.

Наша втрата — Ваш заробок. Гроший не жадюсь. Заплатіть по одержаню товару, коли будете з него вдоволені. Маємо надірвний запас товару. Вилаємо на тисячі долярів премій для познакомлення з нашими товарами. Лиш через неопитничений час будемо продавати об'єктивно прецінь золоті годинки — дамські або мужеські, з знаменитим осередком за $5.95, а в додатку дамо гарну збірку з 4 річий, а се: цілий гарнітур до годинки, нікельовий револьвер на 7 стрілів, ланцушок, пудельо Гвазна цар, перстень, фонтанове перо — зовсім даром. Повна гарантія. Ці річи коштують всего $25.00. Рідка нагода — купуйте, поки товар не випроданий. Подайте своє імя і адресу і прийшлять з сим оголошенням а ми вишлемо Вам годинку і збірку в 10 річий до вільного оглядненя. Коли Вам подобаєть заплатіть агентови $5.95 і коштя пересилки. Запудите гроші, як вишлете замовленє сейчас. — Адреса: 3с14

EXCELSIOR WATCH CO., Dept. 1181, CHICAGO, ILL.

НЕ КУПУЙ НІГДЕ — ПИШИ ДО НАС!

$25 ГВАРАНТОВАНА ГОДИНКА за $5.75

і на додаток додаємо

II дарунків до кождої годинки ДАРОМ

Даром все висилаємо до оглядненя.

Єсли хочеш купити 25-долярову годинку по нашій спеціяльній ціні за $5.75 і в додатку до годинки одержати тих 11 дарунків ЗА ДАРМО то алтки єс оголошенє і пришли його до нас разом з твоєю правильною адресою як також 25 цнт. в почтових марках задатку, аби ми були певні що дійсно хочеш купити, а ми тобі зараз вишлемо гарну 14К грубо позолочену мужеську або дамську годинку з найлішим сьвітовим верком (осередком) з фабричною гарантією на 20 літ, а в додатку дамо ЦІЛ. НОВИТО ДАРОМ 14К грубо позолочуваний ланцушок до годинки, компас, гарну шпильку до краватки, спінки до манжетів, золоте фонтенове перо, 3-долярову бритву з найлішої англійської сталі, ножик до бритви французький мармурок, металеву мидлярку, пендалик як також 38-калібровий револьвер зроблений з найлішої артматної стали вартости 7 долярів. Годинку разом з тими 11 дарунками вишлемо даром до оглядненя. Коли все те оглянеш і будеш цілковито вдоволений, то доплатиш ренту $5.50 за ту знаменитну годинку, і твої коштя за пересилку і дарунків, в противнім разі не потребуєш платити ані цента і ми тобі відішлемо твої гроші.

Та незвичайна оферта є тільки на короткий час, отже як купуй нів жадних годинок, тільки подпишь перше як наш знаменитий товар, котрий посилаємо до оглядненя даром, а будуть нам вдячний. Ми запевняємо що жадна компанія в Америці не може дати так доброго товару і так тяньо як ми даємо. — УВАГА: Марок канадійських не принимаємо, як також всі замовленя з Канади мусять бути з гори оплачені. Всі замовленя просимо посилати до:

UNION SUPPLY COMPANY, Dept. 309, ST. LOUIS, MO.